

**A Fővárosi Törvényszék
í t é l e t e**

Az ügy száma: 66.P.21.019/2025/6.

A felperes: Magyar Bírói Egyesület
(1145 Budapest, Tóth Lőrinc utca 6.)

A felperes jogi képviselője: dr. Tóth Balázs ügyvéd
(1074 Budapest, Dohány utca 12-14.)

Az alperes: TV2 Média Csoport Zrt.
(1145 Budapest, Róna utca 174.)

Az alperes jogi képviselője: (eljáró ügyvéd:)

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Rendelkező rész:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül, a TV2 lineáris médiaszolgáltatás 18:00 órakor kezdődő Tények című műsorában kommentár nélkül olvassa be a következő közleményt:

„Helyreigazítás:

A 2025. február 22. napján este hat órakor sugárzott Tények című műsorban a „Nem voltak bírók a tüntetésen” című hírben valótlanul állítottuk, hogy a Magyar Bírói Egyesület által szervezett tüntetésen nem voltak bírók. Valótlanul híreszteltük, hogy felmerült a gyanúja annak, hogy a tüntetés költségeit USAID dollárokból pénzelte a Soros-hálózat.”

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 750.000 (hétszázötvenezer) forint + áfa perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napig az Államnak – az állami Adó-és Vámhatóság illetékbevételi számlájára – 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint meg nem fizetett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ezen a bíróságon lehet benyújtani elektronikusan a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet kötelező, ezért a fellebbezést benyújtó félnek jogi képviselőt szükséges meghatalmaznia. Ha a fellebbezést benyújtó fél jogi képviselővel nem rendelkezik, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

A bíróság által megállapított tények

- [1] A felperes a bírák, bírósági titkárok és fogalmazók érdekképviseleti szervezete, aki 2025. február 22. napjára tüntetést szervezett az Igazságszolgáltatás függetlenségéért elnevezéssel, melyen bírók is részt vettek.
- [2] Az alperes a tüntetés napján 18:00 órakor sugárzott Tények című műsorában a délután folyamán lezajlott tüntetésről a „Nem voltak bírók a bíró tüntetésen” című hírben arról tájékoztatta a nézőket, hogy: *„Nem voltak bírók a szombati bíró tüntetésen. Ez derült ki a Tények szerkesztőségéhez eljuttatott, rejtett kamerás felvételekből. Az egyik tüntető maga vallotta be, hogy a demonstráción nem vesznek részt bírók, pedig a Magyar Bírói Egyesület szervezte. Az Igazságügyi Minisztérium szerint a tüntetés kapcsán felmerül a gyanú, hogy színtiszta kormányellenes politikai akció zajlik, amelyet a USAID dollárokból pénzel a Soros-hálózat és Brüsszel régi és új emberei is támogatnak.”*
- [3] Az alperes a videós bejátszásban a felhívásra utalással közölte, hogy a tüntetés az igazságszolgáltatás függetlenségéért, a jogállami igazságügyi jogalkotásért, a bírói véleménynyilvánítás szabadságáért és a hivatáshoz méltó bérért történt. Ezt követően az Igazságügyi Minisztérium pénteki közleményére utalt, amelyben az IM arra hívta fel a figyelmet, hogy a MABIE által meghirdetett szombati tüntetés kapcsán felmerül a gyanú, hogy színtiszta kormányellenes politikai akció zajlik, amelyet a USAID dollárokból pénzelt Soros-hálózat, valamint Brüsszel régi és új emberei is támogatnak.
- [4] Az alperes a híradás további részében beszámolt arról, hogy a Tények szerkesztőségéhez eljuttatott, rejtett kamerás felvételek szerint a bírói tüntetésről csak a bírók hiányoztak, majd a felvételen hallható, amint valakitől megkérdezik, hogy bíró-e, aki azt válaszolja, hogy: „Nem, nem, nem”. Ezután elhangzik egy résztvevő által tett nyilatkozat, miszerint: „Nem, dehogyis! Ezek az emberek itt nem bírók.”
- [5] Ezután az alperesi műsorszám az igazságügyi miniszter közösségi felületén közzétett

Fővárosi Törvényszék
66.P.21.019/2025/6.

nyilatkozatát mutatta be a bírák, bírósági titkárok és a bírósági fogalmazók fizetésemelésének mértékéről, majd egy másik sajtószerv írására hivatkozással hosszan beszélt arról, hogy mely szervezetek jelentek meg a tüntetés mögött, kik támogatták a demonstrációt, kitérve a volt amerikai nagykövetség tevékenységére is. Végül az alperes azzal zárta a hírt, hogy „...a balliberális erők Magyarországon, a szerbiai tiltakozásokhoz hasonló akció sorozatot készítenek elő, ennek volt része a szombati tüntetés is.”

- [6] Az alperes a műsort a tenyek.hu oldalon is közzétette.
- [7] A felperes 2025. március 11. napján helyreigazítási kérelmet küldött az alperesnek, aki a helyreigazításnak nem tett eleget.

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest. Sérelmezte, hogy az alperes valótlanul állította a műsorban, hogy az általa szervezett tüntetésen „nem voltak bírók” és valótlanul híresztelte azt is, hogy „felmerül a gyanú, hogy a tüntetés költségeit USAID dollárokból pénzelte a Soros-hálózat”. A valóság feltüntetése körében kérte közzétenni, hogy az eseményen felszólalóként is több hivatalban lévő bíró volt jelen a tüntetőkön kívül, amelynek költségeit kizárólag az a Magyar Bírói Egyesület finanszírozta, amelynek soha nem volt bevétele USAID-hez köthető szervezettől. A Magyar Bírói Egyesület bevételei 2014. év óta kizárólag bírók és volt bírók által befizetett tagdíjakból, a tagok eseti adományaiából és az Országos Bírói Hivatal által nyújtott pályázati forrásból származnak. Keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapította, hivatkozott továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (1) bekezdésére.

Állította, hogy a joggyakorlatban (BDT2012.2653) kimunkált „bizonyíthatósági teszt” alapján mindkét sérelmezett közlés tényállítás, mivel valóságuk bizonyítható, ráadásul ezek a kifogásolt hírtartalom lényegét adják, hiszen az alperes a weboldalán is a sérelmezett tartalmat jeleníti meg. Az első közlés tekintetében megnevezte a tüntetésen felszólalókat, csatolta a kérdéses demonstrációról beszámoló másik sajtószerv cikkét. A másodikként sérelmezett közléssel összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy a „felmerül a gyanúja” valaminek kifejezés az átlagolvasó számára azt jelenti egy híradásban, hogy létezik olyan hitelt érdemlő tény, ami a gyanút alátámasztja, amit az alperesnek kell a perben bizonyítania. Az Alkotmánybíróság, a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseire hivatkozással kifejtette, hogy a társadalomnak nem fűződhet érdeke ahhoz, hogy valótlan tények, bizonyítást nem nyert adatok alapján folytassanak le társadalompolitikai vitákat. Hivatkozott arra is, hogy a sajtónak általános kötelezettsége, hogy az általa közölt tények valóságtartalmát ellenőrizze, de az alperes a műsor kapcsán őt nem kereste meg, megszólalási lehetőséget nem biztosított. Kiemelte, hogy az alperes a híresztelt tartalmat sem az eredeti megfogalmazás szerint, nem annak átvételével közölte, mivel a sérelmezett tartalom úgy szól, hogy a Soros-hálózat „pénzelte” a tüntetést, ehhez képest az alperes által hivatkozott, az Igazságügyi Minisztérium közleménye a „fűtik” kifejezést tartalmazza a demonstrációval összefüggésben, ami teljesen más tartalmat jelent. A valóság közzétételét azért tartotta feltétlenül szükségesnek, mert önmagában a helyreigazítás szövegéből nem derül ki az a tartalom, hogy a rendezvény megszervezéséhez szükséges költségeket a MABIE saját költségéből finanszírozták, továbbá, hogy a felperesnek nincsenek USAID forrásai, egy bírói egyesület nem külföldi finanszírozású, aminek a jelenlegi közéletben igen nagy jelentősége van, hanem kizárólag tagdíjakból és az Országos Bírói

Hivatal által biztosított pályázati forrásokból működik.

- [9] **Az alperes ellenkérelmében** a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való magasztalását kérte. Hivatkozott az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére és az Smtv. 10. §-ával összefüggésben arra, hogy az irányadó alkotmánybíróági és kúriai gyakorlat alapján a politikai viták keretében elhangzott állítások főszabályként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben a bizonyíthatósági teszt alapján tényállításnak értékelhetők. Előadta, hogy a felperes az általa szervezett demonstráció tekintetében közéleti szereplőnek minősül, ezáltal fokozott tűrési kötelezettsége van az őt ért közlésekkel, kritikákkal szemben. A műsorban a felperes által szervezett, az Igazságszolgáltatás függetlenségéért elnevezésű tüntetésről számolt be a nézőknek, ami közéleti vita tárgyát képezte. Maga a tüntetés is ehhez a közéleti vitához kapcsolódott. Valótlan tényállítást a kifogásolt műsorszám nem tartalmaz. Az első közléssel összefüggésben azt nem vitatta, hogy a keresetlevélben megnevezett személyek a tüntetésen bírói minőségükben felszólaltak. Álláspontja szerint a közlés valóságát igazolja a riportban közölt videofelvételen megszólaló résztvevő nyilatkozata. A második közléssel összefüggésben azt emelte ki, hogy az nem tényállítás, hanem annak valós tartalma szerint vélemény, mivel a „felmerül a gyanú” kifejezés valósága nem bizonyítható. A közlés egy közéleti vitában tett, valós tényekből levont, okszerű következtetés, melynek valós ténybeli alapját a médiatartalom is rögzíti. Ennek alapja az Igazságügyi Minisztérium honlapján jelenleg is elérhető közlemény. A műsorban egy közéleti vitáról tudósított, amelynek egyik résztvevője az Igazságügyi Minisztérium vagyis a kormányzat, a vita másik résztvevője pedig a bírói érdekképviselői szervezet, a felperes. Ebben a tudósításban a közéleti vita egyik résztvevőjének: az Igazságügyi Minisztériumnak a felperesre, mint a közéleti vita másik résztvevőjének a tevékenységére tett állításairól tudósított, ami alapján a sajtóval szemben sajtó-helyreigazítás alappal nem kérhető. Kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítás speciális szabályai alapján azt kell vizsgálni, hogy a felperes közéleti szereplő-e, hogy a kifogásolt közlés témája a közéleti vitát érint-e. Az átlagolvasó számára összességében a műsor jelentéstartalma az, hogy a Kormány és a bírói szervezet közötti, a bírói függetlenséggel kapcsolatos közéleti vitában elhangzott kijelentéseket továbbította az olvasók felé. Tartalmát tekintve tehát a „fűti” vagy „pénzeli” kifejezéseknek sincsen jelentősége, mivel a közlés maga is egy vélemény, ezért annak helyreigazítása nem kérhető. Elutasítani kérte a valóság közlése körében megfogalmazott nyilatkozatok közzétételét is, mivel azok álláspontja szerint szükségtelenek.

A bíróság döntése és jogi indokai

A kereset túlnyomórészt alapos.

- [10] Az Smtv. 4. § (1) bekezdése szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (2) bekezdés kimondja, hogy a sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével. A 10. § szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

- [11] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.
- [12] A PK. 12. számú állásfoglalás szerint a sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.
- [13] A PK 14. számú állásfoglalás szerint a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét.
- [14] Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatának [40] bekezdésében kifejtette, hogy: „A sajtószabadság - amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát - a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis - tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is - mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. A szólásszabadság kitüntetett jellege e tekintetben a sajtószabadságra is vonatkozik, és vonatkozik rá a szabadság kettős igazolása is: a sajtószabadság jelentőségét a szubjektív alapjog és a demokratikus közvélemény alkotmányos intézménye egyaránt igazolja.”
- [15] Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadság és az Smtv. 4. és 10. §-ai alapján a közügyek vonatkozásában a sajtónak joga és kötelessége van a megfelelő tájékoztatás biztosítására. Azonban az Smtv. 12. §-a a tájékoztatás tekintetében korlátokat határoz meg, amelyek betartása az érintett sajtószerv kötelessége.
- [16] A bíróságnak elsőként arról kellett döntenie, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagy a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben (3329/2017. (XII. 8.) AB határozat [30]-[32]). Ennek megítéléséhez pedig elsődlegesen a műsor tárgyát és kontextusát, a közlés megjelenésének körülményeit kellett értékelni.
- [17] A bíróság megállapította, hogy a felperes által, mint a legnagyobb bírói érdekképviselői szerv által az igazságszolgáltatás függetlenségével összefüggésben szervezett tüntetés és az arról való alperesi tudósítás is közügy, ahogy az alperes arra is megalapozottan utalt, hogy a tüntetés alapjául szolgáló közéleti vita egyik szereplője, a végrehajtó hatalom: a Kormány az igazságszolgáltatás reformjával kapcsolatos törekvéseivel, míg a vita résztvevői az ellentétes oldalon a bírák érdekképviselői szervezetei, köztük a felperes. Elsődlegesen tehát annak van jelentősége, hogy a sérelmezett közlés közügyben hangzott el, erre figyelemmel a felperest fokozott türeli kötelezettség terheli.
- [18] Az Alkotmánybíróság több döntésében is hangsúlyozta, hogy a közügyekkel összefüggő

vélemények kinyilvánítását a szólásszabadság különös erővel védelmezi, és a közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások: a társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják {lásd többek között: 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [45], [48]}.

- [19] A 7/2014. (III. 7.) AB határozat [49] bekezdésében írtak szerint „a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között (Abh2., ABH 1994, 219, 230.). Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt.”
- [20] Az Alkotmánybíróság azt is kifejtette, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. Ezen túlmenően a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében (Abh2., ABH 1994, 219, 230.).
- [21] Az Alkotmánybíróság a 34/2017. (XII.11.) AB határozatában és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatában munkálta ki a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósítással összefüggésben kialakult alkotmányossági követelményrendszert, amely szerint a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájának körében egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló) médiatartalom-szolgáltató a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, így e tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni.
- [22] Az Alkotmánybíróság a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatának 3.3. pontjában rögzítette, hogy: „A politikai vitákkal kapcsolatban azt is fontos kiemelni, hogy az ennek keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznapi értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára. Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28]}. A mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az úgy valamennyi körülményének értékelését igényli. [38].

- [23] Ezzel együtt természetesen a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, hanem más alapvető jogok vagy alkotmányos értékek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. ... A sajtószabadság gyakorlása önmagában azonban nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése. Ez mindazonáltal nem azt jelenti, hogy a valótlan tényállításokért viselt felelősség kérdése minden esetben azonos szempontok szerint lenne megítélhető, és e körben ne lenne szükség alkotmányossági megfontolások mérlegelésére. Mindenképpen ilyen megfontolásnak minősül a közügyekre vonatkozó információk áramlásának érdeke, illetve a sajtó viszonya az általa közölt kijelentésekhez {3217/2020. (VI. 19.) AB határozat [41]}.
- [24] A bíróság a fentiekben hivatkozott jogszabályi rendelkezések, az irányadó alkotmánybíróági és kúriai gyakorlat elemzése alapján elsődlegesen azt rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság az alperes által megjelölt 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatában sem tett olyan megállapítást, mely szerint közéleti, politikai vitában a tényállítások is automatikusan véleménynek minősülnek. A közügyeket érintő megnyilvánulások esetén is egyedileg, mindig az érintett sajtóközlemény egészének tartalmát vizsgálva kell a bíróságnak a fenti alkotmányos elvekre is figyelemmel állást foglalni abban, hogy a kérdéses közlés véleménynek vagy tényállításnak minősül és utóbbi esetben a sajtó felelőssége az ügy valamennyi körülményei alapján megállapítható-e vagy sem.
- [25] A perbeli híradás alapját az aznap lezajlott tüntetésről való beszámoló képezte, ahová az alperes újságírója, forrása elment és a helyszínen forgatott. Ezt érinti az elsőként sérelmezett közlés, amely a tüntetésen résztvevőkről szól. Ezen túlmenően az alperes a tudósítása során, azzal szoros tartalmi összefüggésben ismertette a nézőkkel a közéleti vita egyik szereplőjének, a kormánynak a tüntetéssel kapcsolatosan megfogalmazott, a helyesen a kormány.hu oldalon közzétett tájékoztató tartalmát is, ezzel kapcsolatos a másodikként sérelmezett kijelentés. Megállapítható tehát, hogy a jelen ügyben a média egyrészt a közvita önálló szereplőjeként lépett fel, amikor a híradása tartalmát a saját szerkesztői szabadsága, az információk önálló értékelése mentén meghatározva tett közlést a résztvevőkre, másrészt, ezzel együtt a közéleti vita közvetítő eszközeként is megjelent, amikor a kormányzati tájékoztató tartalmát tárta a nézők elé. A bíróság ezeket a körülményeket a kifogásolt sajtóközlemény egészének tartalmára figyelemmel a következők szerint értékelte.
- [26] A bíróság megállapította, hogy az elsőként sérelmezett közlés tényállítás, mivel annak valósága, hogy a tüntetésen részt vettek-e bírák vagy sem, kétséget kizáróan bizonyítható. A közlés semmilyen érvrendszer alapján nem minősül véleménynek, az alperes maga is arra hivatkozott, hogy az állítás valóságát a riportban megszólaltatott résztvevő nyilatkozata igazolja. A logika szabályai szerint azonban egy, a tüntetés helyszínén jelen lévő személy nyilatkozata alapján nyilvánvalóan nem lehet azt a következtetést levonni, és tényként állítani, hogy a tüntetésen nem voltak bírák.
- [27] Az alperes állításával szemben a bíróság, az eseményen jelen lévőként szerzett közvetlen tapasztalaton alapuló hivatalos tudomása, valamint a perben meghallgatott tanúk vallomása (5. sz. jkv. 3. és 4. oldal) alapján megállapította, hogy a tüntetésen bírák is részt vettek, méghozzá nemcsak felszólalóként, hanem a tüntetés közönségeként is. Az alperes valótlanul állította ennek ellenkezőjét, ezért a valótlan tényállítás helyreigazítására köteles. Helytállóan hivatkozott ezzel összefüggésben a felperes arra, hogy a társadalomnak ahhoz fűződik érdeke, hogy a társadalmi vitákat valós tények, információk alapján folytassák le.

- [28] A másodikként sérelmezett, a „felmerül a gyanúja, hogy a tüntetés költségeit USAID dollárokból pénzelte a Soros-hálózat” közléssel összefüggésben a bíróság az alperes hivatkozása alapján alkalmazhatónak találta a híresztelt sajtóközlemény alapján a sajtótájékoztatókról való tudósítással összefüggésben megfogalmazott, a fentiekben részletesen ismertetett követelményrendszert, melynek alapján a következőket rögzíti.
- [29] A mások közléseiről tudósító sajtó felelősségére vonatkozó teszt lényegi eleme, hogy az újságíró a más személy által megfogalmazottakat hűen közvetíti-e a közvélemény felé. Ez a követelmény a jelen esetben nem teljesült, mivel a kifogásolt közlés szövege nem azonos az alperes által a perben csatolt, az Igazságügyi Minisztérium közleményének tartalmával. Az alperes a sérelmezett műsorban ugyanis azt állította a minisztérium közleményére utalással, hogy a tüntetés költségeit USAID dollárokból „pénzelte” a Soros-hálózat, aminek az átlagolvasó által értett tartalma az, hogy a tüntetés megszervezését ebből a pénzből finanszírozták. Ehhez képest az Igazságügyi Minisztérium közleménye úgy szól, hogy a politikai akciónak minősített tüntetést az USAID dollárokból pénzelt Soros-hálózat és egyéb személyek „fűtenek”, aminek a szövegkörnyezetben az a jelentése, hogy ezen szervezetek, személyek fűtik, szítják, szorgalmazzák a demonstrációt. A két közlés jelentéstartalma eltérő, következésképpen a tudósítás nem felel meg az alperes által felhívott alkotmánybírósági határozatokban megfogalmazott elvárásoknak, mivel nem tényszerűen tájékoztatott a sajtóközlemény tartalmáról.
- [30] Ezt meghaladóan az alperes a felperest, mint a közéleti vita másik érintettjét a közzétételt megelőzően - nem vitásan - nem kereste meg, nyilatkozattételi lehetőséget a felperesnek nem biztosított, holott a hiteles tájékoztatáshoz kötelessége lett volna még a műsor megjelenését megelőzően a cáfolatra lehetőséget nyújtani. Erre az alperesnek megfelelő ideje is lett volna, hiszen az Igazságügyi Minisztérium közleménye – a „szombatra meghirdetett tüntetés” szövegezésből is kitűnően – nem a tüntetés napján jelent meg, hanem korábban. Utal a bíróság a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, mely szerint: „A Kúria ezt a „mérce” szem előtt tartva nem kíván eltérni attól a gyakorlatától, hogy a sajtószerv a politikai párt sajtótájékoztatójáról történő tudósítás esetében akkor mentesül az elhangzott közlések miatti helyreigazítás kötelezettsége alól, ha a tudósítás a forrás pontos megjelölésével, valósághűen adja vissza az elhangzottakat, továbbá teret adnak az ellentétes álláspontnak is” (a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Pfv.IV.20.849/2021/4. számú határozata [28] bekezdés; Kúria Pfv.IV.22.224/2016/3.).
- [31] Az adott tényállás mellett a cáfolat lehetőségének biztosítása azért is lényeges lett volna, mert a felperes, mint a közéleti vita másik érintettje nem politikai párt, a saját álláspontjának ismertetésére jóval szűkebb lehetőségei vannak, a vitában elhangzó kritikákra nem tud a nyilvánosság olyan széles körében reagálni, mint amely kört az országosan elérhető televíziós csatornát működtető alperes elér. Mindezek miatt az alperes a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról való tudósításra hivatkozással a helyreigazítás kötelezettsége alól nem mentesül.
- [32] A bíróság a második közlést is tényállításnak tekintette, mivel a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában kifejtettek alapján a sajtó-helyreigazítási perben a vizsgált közlések megítélése során minden esetben az átlagolvasó, átlagos néző által értett tartalomra kell a bíróságnak figyelemmel lennie. Ebből következően a „felmerül a gyanúja” kitétel hallatán az átlagos olvasó arra a következtetésre jut, hogy van valamilyen, legalább a gyanú szintjén létező

Fővárosi Törvényszék
66.P.21.019/2025/6.

ténybeli alapja az állításnak, különösen abban az esetben, ha ezt a közlést az Igazságügyi Minisztérium teszi. A másodikként sérelmezett közlés valódi jelentése tehát a közéleti vitában a polgárok számára az, hogy létezik valamilyen ténybeli adat vagy információ arra, hogy a tüntetés költségeit USAID dollárokból pénzelték, mely tény az alperesnek kellett bizonyítani. Eltérő jogi álláspontja folytán az alperes a valóság bizonyítására bizonyítást nem ajánlott fel, ezért a vitatott tényállítást valótlannak kellett tekinteni, amely a PK 14. számú állásfoglalás szerint az alperes terhére esik. Az alperes ezért ezt a közlést is helyreigazítani köteles.

- [33] Mindezek miatt a bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írt helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest.
- [34] A bíróság a PK 15. számú állásfoglalás I. pontja alapján a helyreigazítás szövegét a kérelem és az ellenkérelem korlátai között, saját belátása szerint határozta meg. A valóság feltüntetése akkor szükséges és indokolt, amennyiben az átlagos néző számára a valóság félre nem érthető megértéséhez az elengedhetetlen. A perbeli esetben ez nem volt megállapítható, hiszen a helyreigazítás szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy az eseményen részt vettek bírók, továbbá kitűnik a tüntetés költségeinek finanszírozásával kapcsolatos valótlán tényállítás. Ehhez képest annak részletezése, hogy a felperes a bevételeit pontosan milyen forrásokból szerzi, szükségtelen, és túlmutat a helyreigazítás keretein. A bíróság ezért a valóság körében közzétenni kért nyilatkozatok tekintetében a keresetet elutasította.
- [35] Pervesztessége folytán a bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a perköltség megfizetésére. A bíróság a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 09.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és a csatolt megbízási szerződés alapján a felszámított 750.000 forint + ÁFA összegben állapította meg.
- [36] Az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján köteles megfizetni az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 42. § (1) bekezdés *ab*) pontjának megfelelően számított 31.500 forint kereseti illetéket. A bíróság tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezettet, hogy az Állami Adó-és Vámhatóság illetékbevételei számlájának száma: 10032000-01070044-09060018. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.
- [37] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Záró rész

Budapest, 2025. április 24.

----- s. k.
bíró

